

**ODVETNICA
JERNEJA ROŠER**

Odvetnica Jerneja Rošer

Odvetnica mag. Katja Knez

Gubčeva ulica 1, 2380 Slovenj Gradec
tel: 02 88 21 650 gsm: 041 669 860
e- pošta: jerneja@op-roser.si

SINDIKAT VOJAKOV SLOVENIJE
Žolgarjeva ulica 6
2310 Slovenska Bistrica

Ministrstvo za obrambo ne spoštuje sodb Sodišča Evropske unije in Vrhovnega sodišča RS glede zagotavljanja počitkov ter vštevanja opravljenih ur stalne pripravljenosti v delovni čas in plačila teh ur pripadnikom Slovenske vojske

V preteklih osmih mesecih, od izdaje sodbe Vrhovnega sodišča RS v zadevi glede plačila ur stalne pripravljenost na določenem kraju, je bilo po pooblastilu članov SVS – pripadnikov SV vloženo večje število tožb zaradi izplačila razlike v plači za ure stalne pripravljenosti (na plačilni listi C131).

Po prejemu odgovorov na tožbe v posameznih zadevah je jasno, da **delodajalec zavzema stališče**, da se kljub sodbi Vrhovnega sodišča VIII Ips 196/2018 (v ki je bila izdana po predhodni pridobitvi sodbe Sodišča Evropske unije), pripadnikom opravljene ure stalne pripravljenosti na določenem kraju, **ne vštevajo v delovni čas** in so torej posledično upravičeni zgolj do **plačila v višini 50 % mesečne urne postavke (in ne 100%)**. Odločitev Vrhovnega sodišča je jasna, prav tako je iz obrazložitve mogoče zaključiti le in zgolj to, da se ob uporabi Direktive 2003/88/ES **šteje v delovni čas tudi čas pripravljenosti**, v katerem pripadnik sicer ni delal, je pa moral biti v stalni pripravljenosti na določenem kraju in takrat na razpolago delodajalcu ter opravljati dane naloge, brez možnosti odhoda domov ali kam drugam.

Delodajalec nasprotuje zgornji razlagi in celo navaja, da je iz plačilnih list razvidno zgolj to, da je bil posameznemu pripadniku dodatek za stalno pripravljenost na določenem kraju izplačan in **na pripadnike prelaga breme dokazovanja**, **kdaj** je bila stalna pripravljenost odrejena, **za katero vojaško dejavnost in celo razlog za stalno pripravljenosti**. Pripadniki so zgolj izvrševali ukaze svoji nadrejenih in pri tem ne gre zanemariti dejstva, da je tožena stranka dejansko ure stalne pripravljenosti priznala, saj jih je tudi plačala (čeprav premalo). Tožena stranka navaja celo, da sodba Vrhovnega sodišča ni in ne more biti neposredna pravna podlaga

ni za to, da bi vsaka vojaška oseba, ki je opravila ure stalne pripravljenosti na določenem kraju v okviru opravljanja stražarske službe, bila upravičena do plačila v višini 100 % urne postavke osnovne plače.

V kolikor bi delodajalec (MORS) spoštoval odločitev Vrhovnega sodišča (ki kot poudarja sodišče samo, ne more biti popolno presenečenje za delodajalca), ne bi bilo vloženo tolikšno število tožb. Delodajalec pa celo nasprotno, tudi po izdaji sodbe Vrhovnega sodišča, pripadnikom za ure stalne pripravljenosti izplačuje še **vedno zgolj 50 % urne postavke osnovne plače** (tako tudi za ure stalne pripravljenosti odrejene v okviru opravljanja stražarske službe), pripadnikom SV pa v okviru straže, varovanja državne meje ipd., ne zagotavlja počitkov (dnevni med delovnikoma ter tedenski) v skladu z Direktivo EU in nacionalno zakonodajo.

Odvetnica Jerneja ROŠER
Odvetnici:
Jerneja Rošer, mag. Katja Knez
ubčeva ul. 1180 Slovenj Gradec